

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἐξελέγησαν κατὰ σειράν ἐπι-
τυχίας διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον:
Ἀντώνιος Μυλωνᾶκος, Φω-
κίων Διακομιτόπουλος, Κωνσταν-
τῖνος Μάνος, Σταῦρος Ἡλιόπου-
λος, Ἀριάδνη Παπαδάκη, Ἀλέξ.
Λαγοπάτης.
Διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον
Φώτιος Βρότσης, Ἀλέξ. Φωκᾶς,
Παν. Γαυδίκης, Μιχ. Ρεσμπίθας,

Μιχ. Παπαϊωάννου, Ἰωάν. Μηλι-
ράκης, Ἰωάν. Κοτοφόρος.
Ἐλεγκτῆς
Δημοσθ. Κατσικόπουλος
Θὰ ἐπαναληφθῆ ἡ ἐκλογή δι-
ἕν μέλος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
μεταξὺ τοῦ μὴ λαβόντος τὴν ἐκλο-
γικὴν βᾶσιν (σχετικῶς πλειοψη-
φοῦντος) κ. Γεωργίου Πινάτση
καὶ τοῦ ἐλθόντος ἀμέσως μετ'
αὐτὸν κ. Παναγ. Τσιμικάλη.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΑΜΕΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

Τὴν προπερασθεύσαν Πέμπτην
17 τρέχοντος συνήλθεν ἡ ἐτήσια Γε-
νικὴ Συνέλευσις τῶν Μελῶν τῆς Ἐ-
νώσεως Ταμείων Ἀσφαλίσεως Μι-
σθωτῶν εἰς τὴν Λέσχην τῶν Σιδη-
ροδρομικῶν Ὑπαλλήλων.

Κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν Λογοδοσίαν
τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Προέ-
δρου κ. Ἀθ. Παδελόπουλου (τῶν
Σιδηροδρομῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους), τῆς ἐκθέσεως τῆς Οἰ-
κονομικῆς Διαχειρίσεως παρὰ τοῦ
Ταμίου κ. Θεοδ. Γαλάνη (τῆς Ἴο-
νικῆς Τραπεζῆς Ld.) καὶ τῆς Ἐξελ.
Ἐπιτροπῆς ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ
νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθ'
ἣν ἐξελέγησαν ὡς ἑξῆς:

Τακτικοί
Ἀθ. Παδελόπουλος Ἀλληλοβοηθεί-
ας Σ.Ε.Κ., Θ. Γαλάνης Συντάξεων
Ἴονικῆς Τραπεζῆς, Ι. Πετρόπουλος
Συντάξεων Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας,
Π. Λυκιαρδόπουλος Συντάξεων
Τραπεζῶν Ἑθνικῆς, Κτηματικῆς
καὶ Ἑλλάδος, Π. Λαμπαδάρης
Συντάξεων Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς,
Δ. Στρατιῆς Προνοίας Σ. Π. Α. Π.,
Μ. Πετρούλης Προνοίας Ἀκῶν
Ναυτ., Γ. Λαμπούσης Συντάξεων
Ἀεριοφωτός, Γ. Τερέζης Συντά-
ξεων Ἡλεκτρικῶν Σιδηρῶν, Γ. Δο-
βλέτης Ἀλληλοβοηθείας Σ.Π.Α. Π.,
Α. Μαρίνος Συντάξεων Ἐμπορ.
καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίων.

Ἀναπληρωματικοὶ Σύμβουλοι
Β. Γιαννούλης Συντάξεων Σιδηρῶν
Θεσσαλίας, Γ. Κοντάκος Προνοίας
Κατωτέρ. Πληρ. Ἐμπορ. Ναυτ. κ.
Κ. Χρυσανθακόπουλος Συντάξεων
Ἑλεγχτῶν Προσόδων, Κ. Δεβ-
ρης Προνοίας Ἐμπορικῆς Τραπε-
ζῆς, Δ. Κυπραῖος Συντάξεων Σ.
Π. Α. Π.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ
Θ. Πετρόπουλος Προνοίας Ἐμπο-
ρικῆς Τραπεζῆς, Φ. Χωματιανός
Συντάξεων Ἴονικῆς Τραπεζῆς.

Ἀναπληρωματικοὶ
Φ. Μαρίφογλου Συντάξεων Λαί-
κῆς Τραπεζῆς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τὴν Τρί-
την 22 τρέχοντος συνήλθε τὸ ὡς
ἄνω Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐ-
γένετο ἡ ἐκλογή τῆς ἐκτελεστικῆς
ἐπιτροπῆς ἣτις ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:
Ἀθαν. Παδελόπουλος Πρόεδρος,
Π. Λυκιαρδόπουλος καὶ Ι. Πετρό-
πουλος Ἀντιπρόεδροι, Θεοδ. Γα-
λάνης Ταμίας, Π. Λαμπαδάρης
Μέλος.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην 30ὴν
τρέχοντος καὶ ὥραν 6 1/2 μ. μ.
θὰ ἡμιλήσῃ εἰς τὸ Κατάστημα
τοῦ Συλλόγου (Ἀμερικῆς 19) ὁ κ.
Δημ. Γουδῆς με θέμα: «Τὰ μυ-
στήρια τῆς Ἐλευσίνας».

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ κ. κ.
Συνάδελφοι ὅπως τιμήσουν διὰ
τῆς παρουσίας των τὴν ἀνωτέρω
ὡμίλιαν τοῦ κ. Γουδῆ, γνωστοῦ διὰ
τὴν βαθεῖαν γνώσιν τῆς ἱστορίας
τῶν διαφόρων ἀρχαιολογικῶν μνη-
μείων τῆς χώρας μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἐπιμελητεία Μορφώσεως
καὶ Βιβλ. ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ συγ-
γραφεὺς κ. Ν. Λάσκαρης ἐγνώρισε
δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὸν Σύλ-
λογον ὅτι τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ἔργον
του «Ἡ ἱστορία τοῦ Νεοελληνι-
κοῦ θεάτρου» τιμώμενον δρχ. 100
διαθέτει διὰ τοὺς ἐργαζομένους
ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἀντὶ μόν-
ον δρχ. 75. Δι' ἐγγραφῆς ἀπευ-
θυντέον πρὸς τὸν Ἐπιμελητὴν κ.
Πελεκᾶνον.

(Τμῆμα Οἰκ. Μελετῶν καὶ Δημο-
σιεύσεων)

Η ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΔΗΜΙΚΑΣ ΝΟΣΟΥΣ

Τοῦ κ. ΣΟΛΩΝΟΣ ΒΕΡΑ

Διευθυντοῦ τοῦ Παιδιατρικοῦ Τμήματος τῆς Παι-
κλινικῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Νοσοκομείου

Τὸ ζήτημα τῆς προφυλάξεως
τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀπὸ τὰς
ἐπιδημικῆς νόσους ἐνδιαφέρει φυ-
σικὰ πρῶτα πρῶτα τοὺς γονεῖς,
ποὺ ἔχουν παιδιά, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ
διαφόρους πατέρας καὶ μητέρας
ἀποτελεῖται κατὰ μέγιστον μέρος
καὶ ἡ κοινωνία μας, τὸ ζήτημα
τοῦτο ἔχει ἀπασχολήσει ἰδιαίτερος
καὶ τοὺς διαφόρους κρατικοὺς ὀρ-
γανισμοὺς.

Ἄλλα τὰ κράτη διὰ νομοθετι-
κῶν μέτρων καὶ διὰ τῆς ὑγιεινο-
μικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας προσπα-
θοῦν νὰ προστατεύσουν σήμερα
τὸ ἄτομον ἀπὸ τὰς ἐπιδημικῆς νό-
σους· τὰ μέτρα ὅμως, τὰ ὅποια
λαμβάνει κάθε κράτος εἶναι πάν-
τοτε σχετικὰ, ὅταν ὁ πληθυσμὸς,
ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀποτελεῖται αὐτὸ
τὸ κράτος δὲν ἔχει τὰς γνώσεις ἐ-
κείνας ποὺ τοῦ χρειάζονται γιὰ
νὰ προστατεύσῃ σὲ μιὰ ὀρισμένη
στιγμὴ τὸν ἑαυτὸ του.

Ἡ καθημερινὴ μου ἐπαφὴ με
ἄρρωστα παιδιά καὶ με τὸ περι-
βάλλον τους με ἔκαμε πολλὰς φο-
ρὰς νὰ σκεφθῶ πὼς καὶ αὐτοὶ ἀ-
κόμη οἱ μορφωμένοι γονεῖς δὲν
ἔχουν πάντοτε τὰς ἀπαιτούμενας
γνώσεις γιὰ τὸ πάρον μὴ κατεύ-
θῃναι στὸ ζήτημα τῆς προστασίας
τῶν παιδιῶν τῶν ἀπὸ τὰς διάφο-
ρας ἐπιδημικῆς ἀρρώστειες. Φαντά-
ζεσθε λοιπὸν τί γίνεται με τὸ λαὸ
μας, ποὺ δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰ
ἰδέα ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸ τὸ ζή-
τημα.

Γι' αὐτὸ με μεγάλη μου εὐχα-
ρίστησι, ἐδέχθηκα νὰ πῶ δυὸ
λόγια σήμερα γιὰ τὴν προφύ-
λαξιν τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὰς
διάφορες ἐπιδημικῆς ἀρρώστειες
ποὺ ἂν δὲν φέρουν κατ' εὐθείαν
τὸν θάνατον, μπορεῖ ν' ἀνοίξουν
τὰς πόρτας διὰ πλάτα καὶ νὰ πα-
ρασκευάσουν τὸ ἔδαφος με ἄλλες
ἴσως ἀσφαλέστερας θανατηφόρους
ἀρρώστειες.

Τὸ νὰ προλαμβάνῃ κανεὶς τὸ
κακὸ εἶναι πολὺ ὠφελιμώτερον ἀπὸ
τὸ νὰ προσπαθῇ νὰ τὸ θεραπεύσῃ,
γι' αὐτὸ καὶ ἡ πρώτη φροντίς
κάθε παιδιάρου, ποὺ θὰ κληθῇ
νὰ παρακολουθῆσῃ ἕνα βρέφος
εἶναι νὰ δώσῃ τὰς συμβουλὰς ἐκεῖ-
νες ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ προστα-
τευθῇ ὅσο τὸ δυνατόν τὸ παιδί
ἀπὸ τὴν ἀρρώστειαν.

«Πρέπει νὰ δώσωμε στὸ παιδί
τὰ μέσα νὰ ἀναπτύξῃ κανονικὰ τὸ
σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν του» εἶναι τὸ
πρῶτον ἄρθρον τῆς γνωστῆς δηλώ-
σεως τῆς Γενεῦσης ποὺ ἐγινε κατὰ
τὸ 1923 ἀπὸ τὴ Διεθνή Ἐνωσι-
νὰ τὴν περίθαλψιν τοῦ παιδιοῦ.

Γιὰ ν' ἀναπτύξῃ λοιπὸν κανονικὰ
τὸ παιδί τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν
του ἀκόμη, πρέπει νὰ τὸ προστα-
τεύσωμε ἀπ' ὅλες ἐκείνας τὰς ἀρ-
ρώστειες, ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν μιὰ
κακὴ ἐπίδραση στὴ φυσικὴ του
ἐξέλιξι.

Γι' αὐτὸ τελευταίως, εἶναι μό-
λις δυὸ χρόνια, ὁ καθηγητῆς
Scneltema τοῦ Groningen τῆς Ὀλ-
λανδίας εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ
ιδρύσῃ με ἄλλους παιδίατρος στὴ
Γενεὴν τὴ Διεθνή Ἐταιρίαν Προ-
φυλακτικῆς Ἰατρικῆς τῆς παιδι-
κῆς ἡλικίας. Ἡ Ἐταιρία αὐτὴ
εἶναι Τμῆμα τῆς Διεθνοῦς Ἐνώ-
σεως περιθάλψεως τοῦ παιδιοῦ καὶ
ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν
Ἑθνῶν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐταιρείας
μεταξὺ ἄλλων καὶ ἡ ὀργάνωσις δια-
λέξεων γιὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ.
Γιὰτὶ εἶναι πολλὰ πράγματα ποὺ
πρέπει νὰ ξέρῃ κάθε ἄνθρωπος
ποὺ ἀσχολεῖται με τὸ παιδί, πρὸ
πάντων δὲ κάθε μητέρα ποὺ ἔχει
νὰ κἀνῃ με τὸ δικὸν της τὸ παιδί.

Δὲν μπορᾷ βέβαια νὰ σᾶς μι-
λήσω σήμερα γιὰ τὴν προστασίαν
τοῦ παιδιοῦ ἀπ' ὅλες τὰς ἀρρώ-
στειες, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι στὸ θέ-
μα τῆς ὁμιλίας μου· θὰ ἀναφέρω
μόνον ὅτι ἀφορᾷ τὴν προφύλαξιν
τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὰς διάφορες ἐπι-
δημίας.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἄς μιλήσω-
με γιὰ τὴν συνηθέστερη ἐπιδημικὴ
νόσον τὴν ἰλαρὰ. Ἡ ἰλαρὰ εἶναι
μία ἀρρώστεια, ποὺ δὲν ὑπάρχει
σχεδὸν ἄνθρωπος νὰ μὴ τὴν ἔχει
πάθη κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλι-
κίαν καὶ συνήθως περὶ εὐκόλα
χωρὶς νὰ ἀφίση ἐκδηλᾶ σημεῖα
ἀπὸ τὴν διάβασίν της. Λέγω «ση-
μεῖα ἐκδηλᾶ» γιὰτὶ δὲν εἶναι σπά-
νιο ν' ἀφίση στὸν ὄργανισμὸν κατὶ
ποὺ δὲν εἶναι στὴν ἀρχὴ φανερό,
μία δηλαδὴ γενικὴ ἐξασθένησι
ποὺ θὰ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐδραι-
ώσεως μιᾶς καλῆς σοβαρωτέρας ἀρ-
ρώστειας. Ἄν κἀνῃ κανεὶς ἔρευνα
σὲ κάθε παιδί ποὺ παρουσιάζει
μία φυματικὴ ἐκδήλωσι θὰ δῇ
πὼς πολλὰς φορὰς προηγήθη μία
ἰλαρὰ τῆς φυματικῆς αὐτῆς ἐκδη-
λώσεως. Χωρὶς νὰ λογαριάσωμε
πὼς ἡ ἰλαρὰ στὰ μικρὰ παιδιά
εἶναι συχνὰ σοβαρὰ γιὰ τὰς ἐπι-
πλοκὰς ποὺ μπορεῖ νὰ φέρῃ στὸ
ἀναπνευστικὸν σύστημα.

Πρέπει νὰ ἀποφύγωμε λοιπὸν
ὅσο μποροῦμε τὴν ἰλαρὰ κατὰ
τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν. Γι' αὐτὸ τὸ
λόγον ὅταν ἔχωμε μωρὸ θὰ προσ-
παθοῦμε ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μὴ
πλησιάζουν μεγαλύτερα παιδιά,
ποὺ πηγαίνουν στὸ σχολεῖο, πρὸ

πάντων μάλιστα ἂν αὐτὰ τὰ παι-
διὰ τυχαίως καὶ φταρνίζονται.

Γιὰτὶ ἡ ἰλαρὰ εἶναι δυστυχῶς
πολὺ πρὸ μεταδοτικὴ στὴν ἀρχὴ ἢ
εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρρώστειας. Εἶναι
μεταδοτικὴ πρὶν ἀκόμη φανῆ τὸ
ἐξάνθημα καὶ πρέπει νὰ ἀπομον-
ώνεται ἀμέσως κάθε παιδί, ποὺ
παρουσιάζει ὑποπτα φαινόμενα
ἰλαρᾶς. Ἀφ' ὅτου ἤρχισε νὰ ἐφαρ-
μόζεται συστηματικῶς ἡ ἀπομό-
νωσις αὐτῆ στα νοσοκομεία τῶν
παιδιῶν ἔπαυσαν καὶ αἱ φοβερὰς
ἐκείνας ἐπιδημίας τῶν νοσοκο-
μείων, ποὺ εἶχαν τόση μεγάλη
φθνησιμότητα ἀπὸ βρογχοπνευμο-
νικῆς ἐπιπλοκῆς. Πάντως ἡ μετά-
δοσις τῆς νόσου γίνεται σχεδὸν
πάντοτε κατ' εὐθείαν ἀπὸ τοῦ
ἄρρωστου παιδιοῦ σ' ἕνα ἄλλο
παιδί, δύσκολα θὰ μεταδοθῇ μέ-
σον τρίτου προσώπου, γιὰτὶ ὁ ἴσος
τῆς ἰλαρᾶς δὲν ἔχει μεγάλη ἀντοχὴ
καὶ εὐκόλα καταστρέφεται ἀπὸ τὰς
ἡλιακὰς ἀκτῖνας. Αὐτὸς εἶναι ὁ
λόγος γιὰ τὸν ὅποιον καὶ ὁ ἰατρός
δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ μεταφέρῃ
τὴν ἰλαρὰ ἀπὸ τὸ ἕνα σπῆτι στὸ
ἄλλο. Μόνον ἴσως μιὰ μητέρα ἢ
μία νοσοκόμος ποὺ περιθάλπει
ἕνα ἄρρωστο παιδί, ποὺ βρισκεται
στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Ἐξ ἄλλου
ἡ μεταδοτικότης τῆς ἀρρώστειας
αὐτῆς δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ, γιὰτὶ
φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχει πιά μετὰ
τὴν τελείαν ἐξαφάνησι τοῦ ἐξανθή-
ματος. Ἐνα παιδί, ποὺ προσεβλήθη
ἀπὸ ἰλαρὰ, μπορεῖ νὰ πάγῃ σχολεῖο
15 ἡμέρες μετὰ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀρ-
ρώστειας του, ἂν φυσικὰ δὲν ἔχη
παρουσιασθῇ ἐν τῷ μεταξύ καμ-
μιὰ δευτεροπαθῆς μόλυνσις. Γι'
αὐτὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γινῇ

ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γιὰ κῦττα! Ἐνας οἰκογενειακὸς
τάφος!

(Ἀπὸ τὴν Prager Presse)

ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

—Ὡστε σεῖς Κύριε Καθηγητὰ
γράφετε αὐτὰ τὰ καλῆλόγια στὸν
τοῖχο;
—Ὁχι, διορθῶν μόνον τὰ ὀρθο-
γραφικὰ λάθη!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ - ΘΕΑΤΡΟΝ - ΜΟΥΣΙΚΗ

Αίαν αξιολόγος υπήρξεν η μουσική κίνησις του μηνός Ιανουαρίου με επικεφαλής την συμφωνικήν συναυλιάν της ορχήστρας του Ωδείου Αθηνών της οποίας διύθυνον αλληλοδιαδόχως ο κ. Alb. Wolff, ο κ. Οικονομίδης, ο συνθέτης Casella, ο μαέστρος κ. Μαρσίκα και ο κ. Κλάμπενσούτς. Είς την συναυλιάν της Κυριακής 16 Ιανουαρίου ένεφανίσθη το Ιταλικόν trio Casella-Poltronieri-Bonucci με συνθέσεις του πρώτου, καταχειροκροτηθέν. Είς τας 24 Ιανουαρίου ο διάσημος καλλιτέχνης του βιβλίου κ. Τεμπώ απέθεώθη ως σολίστ και είς τας 26 του ίδιου μηνός είς το έξαιρετικό πρόγραμμα του resital του, κατέθελε το πολυπληθές εκλεκτόν άκροατήριόν του.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Είς ηλικίαν 73 ετών εξεμέτρησε το ζην η μιá εκ των καλλιτεχνικών δοξών της σκηνης του παρελθόντος αιώνος, η Ευαγγελία Παρασκευοπούλου. Η σύγχρονος γενεά την εγνώριζε μόνον εκ φήμης και από τας διηγήσεις των παλαιότερων, εξετίμα δέ ιδιαίτερος την σταθεράν και ανιδιοτελή αγάπην της προς το θέατρον, φλογερά ίερεία του οποίου υπήρξε μέχρι των δυσμών του βίου της, και το όποιον έπαυσε να ύπη-

ρεττή ενεργώς αποσυρθείσα εγκαίρως και εν πλήρει δόξει ευθύς ως ήσθάνθη τας δυνάμεις της να την εγκαταλείπουν. Είς το σημείον αυτό υπερέβη και αυτήν την Σάρα Μπερνάρ, σύρουσα τα κακόσημα γηρατεία της είς τας σατίδας της σκηνης και απέθανε en beauté κατά την φράσιν του Ίψεν. Είς τον νεκρόν της απέδόθησαν υπό της Πολιτείας και του Θεάτρου, σεμνοπρεπώς, αι έμπρέπουσαι τιμαί.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Περί τα μέσα Ιανουαρίου εδόθη επί της δθόνης κεντρικού κινηματογράφου η ταινία του Julien Duvivier «Carnet de bal» (Α΄ βραβείον Βενετίας και κύπελλον Μουσολίνι).

Το film πρωτότυπον είς την υπόθεσιν, άπαρτίζεται από σειράν σκηνών με κέντρον την ηρωίδα του η οποία επιχειρεί να εξακριβώση τί απέγιναν οι χορευταί της του πρώτου χορού. Είς το τέλος του έργου επιστρέφει επί τα αυτά άπογοητευμένη : Δυστυχία έπ' άκρου είς άκρον. Δέν συνήντησε παρά δυστυχείς υπάρξεις—νανάγια της ζωής. Η ταινία αυτή, θαυμασίως σκηνοθετημένη και υπερόχος εκτελουμένη άσφυκτιά από το βάρος φοβερού πεσσιμισμού. Δέν περικλείει ούτε μίαν νόταν χαράς.

Ομοιάζει με τα παλαιά Ιταλικά film, τα βεβαρημένα από το «mal de siècle» του παρελθόντος αιώνος. Και έτσι το περίφημον «Extase» εξακολουθεί πάντοτε να κρατῆ τα σκήπτρα της κινηματογραφικής παραγωγής με δορυφόρους του το «Pasteur» και το «Zola».

«ΟΙ ΞΙΠΑΣΜΕΝΕΣ» ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Είς το δελτίον Ι της Ζ' θεατρικής περιόδου της εθνικής μας σκηνης εξηγγέλοντο 14 έργα ως μέλλοντα ν' αποτελέσουν το δραματολόγιον αυτής.

Και εν τούτοις η ήμισια περίοδος διέρρησεν και μόλις την 9ην Φεβρουαρίου ανεβιβάσθη. Το τρίτον έργον, λόγω της καταπληκτικής επιτυχίας των δύο προηγουμένων. Επιτυχίας και ίδια έμπορικῆς διότητήκαλλιτεχνικήάναμφισβήτητος άλλως τε, δέν θα συνηγώρει διά την παράτασιν επί δίμηνον του έργου του Oscar Wilde είς θέατρον ρεπερτορίου ως εδήλωσεν η Γεν. Διευθυνσίς του, ότι είναι το «Βασιλικόν». Όποσδήποτε ένεκαινιάσθη Βραδύα Μολιέρου με τις «Ξιπασμένες» και τις «Πανουργίες του Σκαπέν», τας έντυπώσεις μας εκ των οποίων θα γράψωμεν είς το προσεχές.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

* Αγγλική εφημερίς προεκήρυξε διαγωνισμόν με θέμα : «Πώς περνάτε της ώρες της σχολῆς σας» και έπαθλον £ 10 διά την καλύτεραν χρησιμοποίησιν των ώρών.

* Απώτερος σκοπός είναι ο καταρτισμός στατιστικής, διαθέσεως των ώρών αναπαύσεως του ανθρώπου.

* Ο Γάλλος λόγιος κ. Maurice Bedel, είς τον όποιον τόσα όφειλει η Έλλάς διά τους ύμνους του προς την υπέροχον φύσιν της και την άθάνατον άρχαιότητά της, δημοσίευσεν είς γαλλικόν περιοδικόν ένθουσιώδεις έντυπώσεις από το ταξιδιόν του του παρελθόντος θέρους ανά τας Κυκλάδας.

* Είς το αυτό περιοδικόν δημοσιεύεται άρθρον του κ. Ropar Kemp τιλοφορούμενον «Η Ίλιάς, θησαυρός άγνης ποιήσεως» είς το όποιον ο συγγραφεύς συνιστά είς τους μη δυναμένους να ταξειδέυσουν προς το γαλιανόν Αιγαίον, την ανάγνωσιν του θαυμαστού και μοναδικού είς περιγραφικήν δύναμιν, Όμηρικου έπους.

* Συστηματικά έρευναι ενεργηθείσαι εν Αυστρία, πείθουν ότι τῷ 600 π. χ. έγένετο έντατική εκμετάλλευσις ορυκτών χαλκού, χρυσοῦ και σιδήρου. Μεταξύ άλλων

λιν εδρέθησαν ίχνη ύψικαμίνων και τεμάχια χυτοσιδήρου.

* Οί συνδομηταί των ραδιοφωνων κατά Κράτη, αναλόγως του πληθυσμού των, κατατιτάσσονται εν Εύρώπη ως ακόλουθως : Γάλλοι, Αυστριακοί, Έλβετοί.

* Είς τας 30 προσεχούς Νοεμβρίου παρουσία του εν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ της Ελλάδος θα τελεσθούν τα έγκαίνια της προτομής του Ίπποκράτους, δωρηθείσης ως γνωστόν παρά της Ελλάδος είς την Ιατρικήν Ακαδημίαν.

* Το προσεχές θέρους θα λάβη χώραν είς Vichy μέγας διεθνής μουσικός διαγωνισμός.

* Είς ανασκαφάς γενομένας παρά τας εκβολάς του Ροδανού εδρέθησαν τα έρείπια ελληνικής άκροπόλεως καθώς και θραύσματα άγγείων και νομισμάτων του βου περίπου αιώνος π. χ.

* Έπ' ευκαιρία του μεγάλου συνεδρίου της Περσικής Τέχνης, όπερ θα λάβη χώραν εν Παρισίοις τον προσεχή Ιούνιον θα διοργανωθούν είς διάφορα Μουσεία της Γαλλικής πρωτεύουσας, λίαν ένδιαφέρουσαι σχετικαί εκθέσεις.

* Οί δίσκοι του γραμμοφώνου άφού έχρησιμοποίηθησαν διά την άποτύπωσιν της Μουσικής, ως linguaphone και ως ιστορικά δοκουμεντα ήρχισαν να χρησιμοποιούνται και διά ποιήσιν. Πράγματι εκκυκλοφόρησεν δίσκος με τον ύμνον προς τον Ήλιον του Αντρέ Chenier όστις έσχεν λαμπράν επιτυχίαν λογοτεχνικής καταγραφής, αποτελέσας έλλογον μουσικήν και όμιλοῦσαν άρμονίαν.

N. M.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Με τον θάνατον του Παπανδρικοπούλου έλλείπει και άλλος εκλεκτός συνάδελφος, το κενόν του οποίου αίσθάνονται βαθύτατα και θρηνοῦν οί συνάδελφοι.

Ο Παπανδρικοπούλος κατείχεν είς την Τράπεζαν θέσιν, η οποία είναι φυσικόν να γεννά δυσανεξίας και αντίθεσεις.

Γελαστός όμως πάντοτε, προσήνης, με συναδελφικήν αντίληψιν και άπεραντον καλωσύνην κατείχεν την τέχνην να διεξάγη με λεπτότητα και δεξιότητα το καθήκον του, ώστε να άποκτήση την θερμήν συμπάθειαν των συναδέλφων του και να την διατηρήση, καίτοι μακράν της ύπηρεσίας επί πολλά έτη.

Εάν αυτό πού οί άνθρωποι δνομάζουν μοίρην δέν είναι συνεργία δυναμειών υποκειμένων είς την κατεύθυνσιν του νοῦ και άποτέλεσμα συμφυών με την προσοτιότητα εκάστου ανθρώπου ιδιοτήτων, η μοίρα αυτή υπήρξε σκληρά και άδυσώπητος διά τον Παπανδρικοπούλον.

Ερμαιοι μακρῶς και συντριπτικής ψυχικής πάλης εκάμφθη επί τέλους είς ηλικίαν πλήρους άκμης και δράσεως.

Και τώρα είς την τελευταίαν του κατοικίαν θα εύρη την ανάπαισιν ο άνθρωπος με την υπερεκχειλίχουσαν ζωτικότητα, ο άνθρωπος πού υπέφερεν, ο άνθρωπος πού είδε με αξιοπρέπειαν και καρτερίαν το φυλλορόημα των ελπίδων του και τον πρόωρον μαρασμόν μιᾶς άτομικότητος, πού είχεν εν τούτοις ρίζες, ρίζες βαθιές...

Π. Γ. Α.

και καμιά άπολύμανσις του δωματίου του.

Τα παιδιά μέχρι 4 ετών ηλικίας, τα όποία είναι προτιμώτερον να μη πάθουν άκόμη ίλαρά, άν τυχόν εύρεθούν εκτεθειμένα σε μόλυνσι, μπορεί να τα προστατεύση κανείς κατά τις πρώτες 4 ήμέρες, άν τους κάνη έννοι ενδομυϊκῶς 2 1)2—5 κ. εκ. όρου από το αίμα παιδιοῦ, πού έπαθε ίλαράν η εν άνάγκη από το αίμα της μητέρας του, η οποία βέβαια κάποτε έχει πάθη και αυτή από ίλαράν.

Ότι είπαμε για την ίλαρά μπορούμε σχεδόν να το πούμε και για τον κοκκύτη, γιατί κ' αυτός είναι μιá αρρώστεια πού μεταδίδεται κατ' ευθείαν από άτομον είς άτομον και φαίνεται μάλιστα ότι η μεταδοτικότητα είναι άκόμα μεγαλύτερα πριν άκόμη παρουσιασθούν τα καταφανή έκεινα συμπτώματα πού άποδεικνύουν την ύπαρξιν του κοκκύτου. Πάγει κανείς το παιδί του στο δημόσιον κήπο, στο Ζάππειο η το μεταφέρει με κανένα τραμ στο Φάληρον και ξαφνικά κάποιον άλλο παιδί βήχει μπροστά του η φταρνίζεται, άν αυτό το άλλο παιδί βρίσκεται στην άρχή ένός κοκκύτου θα πάθη κοκκύτη και το παιδί πού βρίσκεται κοντά του. Ο κοκκύτης διακρίνεται βέβαια από το χαρακτηριστικό σπασμωδικό του βήχα, άλλ' ο βήχας αυτός δέν εκδηλώνεται ευθύς εξ άρχής· μπορεί μάλιστα καμιά φορά να περάση πολλῶς καιρός πριν να φανερωθῆ η παρατεταμένη έκείνη συρίττουσα εισπνοή η οποία υπενθυμίζει το λαρυγγισμό ένός κόκκορα και από την όποιαν γίνεται συνήθως η διάγνωσις του κοκκύτου.

Έπειτα ο κοκκύτης εκτός πού είναι μιá πολύ ένοχλητική αρ-

ρώστεια, πού θεραπεύεται πολύ δύσκολα, άφ' οῦ δέν υπάρχει κανένα άσφαλές θεραπευτικόν μέσον έναντίον της, έχει συχνά και πολύ σοβαρές επιπλοκές, όταν μάλιστα τύχη να προσβάλλη ένα μικρό παιδί. Όταν ένα βρέφος πάθη κοκκύτην άπειλείται πάντοτε από σπασμούς, γιατί είναι γνωστόν ότι το νευρικόν σύστημα του βρέφους είναι φοβερά ευερέθιστον, και στη περίπτωσι αυτή οί σπασμοί δέν είναι εύκολον να θεραπευθούν, έφ' όσον δέν είναι άκόμη άπολύτως γνωστή και η άμεσος θεραπεία της αρρώστειας πού προκαλεί τους σπασμούς αυτούς. Το βρέφος άπειλείται επίσης και από μιá βρογχοπνευμονία, πού πάντων μάλιστα άν ευρισκόμεθα κατά την περίοδο του χειμῶνος και τότε τα πράγματα ίσως είναι άκόμα σοβαρώτερα.

Όταν έχωμε λοιπόν μικρό παιδί πρέπει με κάθε τρόπο να το προφυλάττωμε από τον κοκκύτη· αλλά και μεγαλύτερον άν είναι το παιδί μπορεί πολύ καλά να περάση τη ζωή του χωρίς να πάθη ποτέ κοκκύτη, γιατί δέν είναι αυτή η αρρώστεια ένα αναγκαίον κακό και όπως είναι η ίλαρά πού ίσως είναι καλύτερα να μη την άποφύγη κανείς σε μιá όρισμένη τουλάχιστον ηλικία.

Κάθε παιδί πού έχει πάθει κοκκύτη πρέπει να άπομονώνεται από τα άλλα παιδιά και πρέπει να έχουν οί γονεΐς τη συνείδησιν να μη στέλλουν αυτό το παιδί εκει πού συχνάζουν άλλα παιδιά υγιή έστω και άν πρόκειται να αλλάξουν τον άέρα. Είναι άλήθεια ότι ο κοκκύτης μεταδίδεται κυρίως στην άρχή κατά τας 3 η 4 πρώτας εβδομάδας. Έπειδή όμως δέν έχει άκόμη τελείως εξακριβωθῆ έως τότε διατηρείται η μεταδοτικότης

αυτής της αρρώστειας, καλόν είναι το άρρωστο παιδί να κρατῆται μακράν από κάθε άλλο παιδί μέχρις εξαλείψεως των παροξυσμών του βηχός. Ένα παιδί πού έχει πάθη ηδη κοκκύτη δέν ξαναπροσβάλλεται συνήθως άπ' αυτή την αρρώστεια. Πάντως ο κοκκύτης δύσκολα μπορεί να μεταδοθῆ μέσον τρίτου προσώπου γι' αυτό δέν υπάρχει κίνδυνος να μεταφέρη κανείς την αρρώστεια στο σπίτι του, επειδή έτυχε να δώση το χέρι του στο μπαμπά ένός παιδιοῦ πού έχει κοκκύτη, μήτε ο γιατρός μπορεί να μεταφέρη τον κοκκύτη άν τυχόν κοιτάξει άλλου παιδιά πού πάσχουν άπ' αυτήν την αρρώστεια. Γι' αυτό και όταν περάση η αρρώστεια δέν υπάρχει άνάγκη άπολυμάνσεως του δωματίου του αρρώστου.

Προφυλακτική ενεργεια κατά του κοκκύτου έχει και εδῶ ο όρος του αίματος παιδιοῦ αναρρωνόντος άπ' αυτή την αρρώστεια. Έν περιπτώσει όμως επιδημίας, άν και στον τόπο μας η νόσος αυτή καθήντησε ένδημική, πού να βοηθ κανείς όρον αναρρωνόντος!

Όταν υπάρχουν πολλά κρούσματα κοντά του μπορεί κανείς να κάνη στο παιδί του το αντίκοκκυτικόν έμβόλιον, δέν έχει να χάση τίποτα, άφ' οῦ συνήθως αυτό το έμβόλιο δέν φέρει καμιά έντονον αντίδρασιν· η προφυλακτική όμως ενεργεια του έμβολίου τούτου είναι πάρα πολύ σχετική, όφειλει όμως πάντοτε το έμβόλιον όσον άφορᾷ τουλάχιστον την εξέλιξιν της νόσου, όταν γίνη πολύ ένωρίς.

Μίαν άλλη αρρώστεια συνηθεσμένη των παιδιών, στην όποιαν όμως κανείς δέν δίνει μεγάλη σημασία, γιατί θεωρείται η έλαφρότερη από τις εξανθηματικῆς αρ-

ρώστειες, είναι η ανεμευλογιά. Η νόσος αυτή περνά πολλές φορές άπαρατήρητη, γιατί ένίοτε έμφανίζεται και σχεδόν χωρίς πυρετό, γι' αυτό και η μεταδοτικότης της είναι αρκετά μεγάλη.

Πολλές φορές έτυχε να συναντήσω να πηγαίνουν άκόμη σχολειό παιδιά πού φέρουν την ανεμευλογιά μαζί των, γιατί μερικοί γονεΐς, κ' άν παρατήρησαν το εξάνθημα ένόμισαν πώς πρόκειται για σπειράκια. Αν προσέξη όμως κανείς καλά το εξάνθημα, εκεινο μάλιστα πού βρίσκεται στη ράχι του παιδιοῦ θα διακρίνη τας διαφορους χαρακτηριστικας περιόδους της εξανθήσεως από την άπληκτική κηλίδα, στην εξέλιξιν της προς την φυσσαλίδα, την φυσκίτσα δηλαδή με το ύγρον και έπειτα την άπλη κρούστα μετά την άποξήρανσιν της φυσσαλίδος. Η αρρώστεια αυτή δέν είναι βέβαια πάντοτε έλαφρά, μπορεί καμιά φορά κ' αυτή να παρουσιάση σοβαρές επιπλοκές, άφ' οῦ έτυχε να παρατηρήσω κ' αυτή και μνηγγιτικά άκόμη φαινόμενα, γι' αυτό δέν είναι άνάγκη να την πάθουν όλα τα παιδιά και είναι φρόνιμο να άπομονώνεται κάθε παιδί πού έχει ανεμευλογιά τουλάχιστον επί 15 ήμέρες. Φυσικά πριν να κυκλοφορήση το άρρωστο παιδί πρέπει να καθαρισθῆ το σώμα του μέσα σ' ένα μάνιο για να φύγουν και οί τελευταίες κρούστες. Έξ' άλλου το να κρατηθῆ το παιδί μακρά από το σχολειο όλες αυτές τις ήμέρες είναι και καλό δικό του γιατί έτσι θα προστατευθῆ και από τις συνέπειες μιᾶς ένδεχομένης επιπλοκής, έφ' όσον σπίτι του θα ληφθῆ και κάθε πρόνοια για την υγιεινή του σώματός του.